

Universitätsbibliothek Wuppertal

Aristophanis Comoediae Undecim

Graece Et Latine, Ad fidem optimorum Codicum MSS. emendatae cum nova octo Comoediarum interpretatione Latina, & notis ad singulas ineditis Stephani Bergleri nec non Caroli Andreae Dukeri ad quatuor priores. Accedunt Deperditarum Comoediarum Fragmenta, A Theod. Cantero Et Gul. Coddæo Collecta, ...

Aristophanes

Lugduni Batavorum, MDCCLX

Actus tertii scena tertia

Nutzungsrichtlinien Das dem PDF-Dokument zugrunde liegende Digitalisat kann unter Beachtung des Lizenz-/Rechtehinweises genutzt werden. Informationen zum Lizenz-/Rechtehinweis finden Sie in der Titelaufnahme unter dem untenstehenden URN.

Bei Nutzung des Digitalisats bitten wir um eine vollständige Quellenangabe, inklusive Nennung der Universitätsbibliothek Wuppertal als Quelle sowie einer Angabe des URN.

[urn:nbn:de:hbz:468-1-1115](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:468-1-1115)

☉ ☉ ☉ ☉ ☉ ☉ ☉ ☉ ☉ ☉ ☉ ☉ ☉ ☉ ☉ ☉

ACTUS TERTIUS

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ, ΜΕΓΑΡΕΤΣ, ΚΟΡΑΙ.

- 750 ΔΙΚ. **Τ**ι ἀνῆς Μεγαρκός; ΜΕΓ. Ἀγροῦσοντες ἥκομας.
 ΔΙΚ. Πῶς ἔχετε; ΜΕΓ. Διαπεινάμεσ αἰεὶ ποτὶ τὸ πῦρ.
 ΔΙΚ. Ἄμ' ἠδύ τοι, νῆ τ' Δί', ἰὼ αὐλὸσ παρῆ.
 Τί δ' ἄλλο περὶ τῆσ οἱ Μεγαρεῖσ νῦν; ΜΕΓ. Οἶα δῆ;
 Ἄλλὰ γ' ὄχε μὲνγα τίωθεν ἐμποροῦμαι,
 755 Ἄνδρες ὠρεῦλοι τῆσ τ' ἔφρατον τῆσ πόλῆσ,
 Ὅπως τάχιστα κ' χάμῃσ ἔπολοῦμεθα.
 ΔΙΚ. Αὐτίκ' ἄρ' ἀπαλλάξεσθε φραγμάτων. ΜΕΓ. Σαμάν.
 Τί δ' ἄλλο; ΔΙΚ. Μεγαροὶ πῶσ ὁ σίτ' ὦν;
 ΜΕΓ. Παρ' ἀμὲ πλυτίματ', ἀπὸ τοῖ θεοῖ.
 760 ΔΙΚ. Ἄλασ ἐν Φέρεισ; ΜΕΓ. Οὐχ ὑμὲσ αὐτῶν ἀρχετε;
 ΔΙΚ. Οὐδὲ σκόροδα; ΜΕΓ. Ποῖα σκόροδ'; ὑμὲσ ὦν αἰεὶ,
 Ὅκκ' ἐσβαλεῖτε τῶσ ἀρωραῖοι μῦεσ,
 Πάσασακ τὰσ ἀγλίθασ ἐξορύσσετε.
 ΔΙΚ. Τί δαὶ Φέρεισ; ΜΕΓ. Χοῖρεσ ἐγάνα μυστηέσ.
 765 ΔΙΚ. Καλῶσ λέγεισ ὀπίδειξον. ΜΕΓ. Ἄλλὰ μὰι καλά.
 Ἄντεινον αἰ λῆσ ὡσ παρῆσ κ' καλά.
 ΔΙΚ. Τῶτὶ τί ἦν τὸ φράγμα. ΜΕΓ. Χοῖρ', ναὶ Δία.
 ΔΙΚ. Τί λέγεισ σύ; ποδαπή δ' ἐστὶ χοῖρ'; ΜΕΓ. Μεγαρκέ.
 Ἡ ἔ χοῖρ' ἐστ' ἄδ'; ΔΙΚ. Οὐκ ἔμοιγε φαίνεσ.
 770 ΜΕΓ. Οὐ δεινά; Ἰᾶσθε τῆδε τὰσ ἀπιστίας
 Οὐ φατὶ τόνδε χοῖρον ἡμῶν; ἀλλὰ μὰν,

Αἶ

vf. 750. ἥκομας] Pro ἥκομασ.

vf. 751. Διαπεινάμεσ αἰεὶ ποτὶ τὸ πῦρ] Pro Διαπεινῶμεσ πρὸσ τὸ πῦρ.
 De fame Megarensium supra vf. 534. ἐπιπῶν οἱ Μεγαρεῖσ ὄντι δὲ πῶν ἰσθμῶν. In Pace vf. 432. de iisdem: ὑπὸ τῆσ λιμῆσ τὸ Δ' ἐξοραλότισ.

vf. 752. Ἄλλ' ἠδύ] Quomodo iucundum est esurire?
 Nimirum illud antecedens, διαπεινάμεσ ποτὶ τὸ πῦρ, Atticus ita acceperat, ac si dixisset Megarensis: διαπεινῶμεσ πρὸσ τὸ πῦρ. Perpotamus ad ignem. Hoc jam dicit iucundum esse, si etiam adit tibiae cantus. Virg. Ecl. V.

Et multo in primis hilarans convivio Baccho,

Ante focum, si frigus erit; si messis, in umbra.

Fina novum fundam calatibis Ariusia pediar:

Cantabunt mihi Damocles & Lythius Aegon.

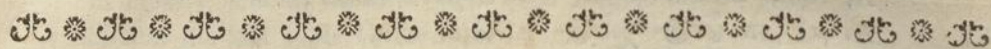
vf. 754. Ὅκα μάργα τῆσθεν ἔμποροῦμαι] Pro ὅτε μὲν γὰρ

ἐκείθεν ἔμποροῦμαι. Est autem τῆσθεν, a τῶσ i. e. κείσ & ἐκείσ & τῆσθεν, ut ἐπῶσθεν, Ἰλιόσθεν.

vf. 755. Ἄνδρεσ πρόβουλα] In Lylitrata vf. 470. πρόβουλα τῆσδε γῆσ: ubi vide Notam.

vf. 756. Κάεισ ἀπολοῦμεθα] Pro σωθῶμεσ, ut ait Scholiastes, παρ' ἰπῶστων, ex ἰπῶστων; Confules & Antistites salutem Reip. non perniciem, procurare debent.

vf. 757. Ἀπαλλάξεσθε φραγμάτων] Quia mors est finis molestiarum & miseriarum.
 Ibid. Σαμάν] Scholia: ὄσπὶ τῆσ, τί μὲν. Τί γὰρ ἄλλο καταλείπεται, ἢ τῆσ; Pro τί μὲν i. e. Quid enim, dicitur σαμάν: ut sit: quid enim aliud restat, nisi hoc? nempe ut pereamus. Etymologus in Ἄσσα, inquit: καὶ τὸ, σά, ἔσσι Μεγαρικόν, δηλῶν τὸ, τινά. Et illud σά, quod est Megaricum, significare idem quod τινά.
 vf. 758.

SCENA TERTIA.

DICAEOPOLIS, MEGARENSIS, PUELAE.

- 750 **D**IC. Quid? homo Megaricus? MEG. Ad forum venimus.
DIC. Quomodo vos habetis? MEG. Esurimus assidue ad ignem.
DIC. Suave profecto ad ignem federe, si adsit tibicen.
 Sed quid aliud agitis nunc? MEG. Quidnam? id rogas?
 Sane cum inde discederem,
 755 Senatores id dabant operam,
 Ut quam primum pereamus peffimis modis.
DIC. Mox ergo liberabimini a malis. MEG. Sane,
 Quid enim aliud? **D**IC. Quanti venit Megaris frumentum?
 MEG. Apud nos magni aestimatur, sicut & Dii.
 760 **D**IC. Fersne fal? MEG. Annon vos estis domini falis?
DIC. Nec allia? MEG. Quorum vos semper,
 Cum irruptionem facitis, tanquam terreni mures,
 Capita paxillo effoditis?
DIC. Sed quid fers? MEG. Fero χοῖρος ad mysteria.
 765 **D**IC. Pulchre dicis. ostende. MEG. Utique pulchrae sunt,
 Sustolle si lubet: hem quam pingues & pulchrae.
DIC. Quid hoc rei erat? MEG. Profecto χοῖρος.
DIC. Quid tu dicis? cujas est haec χοῖρος? MEG. Megarensis.
 Annon χοῖρος est? **D**IC. Mihi non videtur.
 770 MEG. Nonne indignum hoc est? Spectate incredulitatem hujus.
 Negat hunc esse χοῖρον. Atqui

Depone

vf. 758. Τι δ' ἄλλο;] Hoc videtur dicere Dicaeopolis. Sed quid aliud dicam, aut ex te quaeram? Deinde idem quaerit de pretio tritici.
 vf. 759. Παρ' αὐτῆ] Pro παρ' ἡμῶν. — ἀπερ τοι, pro ἤπερ, i. e. ὡς περ, αὐτῆ.
 Ibid. Πολυτίματ'] Deorum alias epitheton est; in Vespis vl. 995. ὡ πολυτίματ' θεοὶ ἐγγυρατὶ μοι. Hic infra vl. 807. ὡ πολυτίματ' Ἡράκλειος & alibi. Confundit dissimilia; nam Dii ita dicuntur ab honore, res venales a pretio: utrumque autem significat vox τιμή.
 vf. 762. Ὅκω' ἰσοβάλλετ'] Pro, ὅταν ἰσοβάλλετ'. Est autem integrum ὅκω, pro ὅκα κα' significat autem ὅκα, & est idem quod ὅτε. supra vl. 754. κα' autem & καν, pro κα', apud Poetas saepissime occurrit.
 Ibid. Τὰς ἀγοραῖας μάλιστα] Pro αἰς ἀγοραῖας. Synesius E-

pist. 103. circa finem: Δίκην ἀγοραῖα μὲν ἐνεδεδόκει τῇ πέτρῃ. instar agrestis muris petram subierat.
 vl. 763. Πάσσακι] Pro πασσάκιον πάσσαξ deminutivum.
 vl. 764. Χοῖρος μυστικός] Supra vl. 747. Χοῖρων μυστηρικῶν. Initiandi mysteriis porcum sacrificabant; in Pace vl. 373. ἐς χοιρίδιόν μοι τὸν δάμισον πρὸς δραχμῆς· δὲ γὰρ μὴ δύναιτο μοι. Ubi Scholia: ὅτι τοῖς μυστικῶν ἐστὶν ἐδῶ χοιρίδιον δῶν ἐξ ἀνάγκης. Qui initiantur, illos necesse est sacrificare porcellum.
 vl. 766. Ἀγρεύον αὐτῆς] Pro, ἀνάγρευον εἰ θέλεις.
 vl. 767. Χοῖρος] Ludunt in ambiguitate hujus vocis; quae non tantum porcum significat, sed & τὸ γυναικείον αἰδοῖον.
 vl. 770. Ὁσῶθαι] Pro θεῶσθε & διδασῶθαι.
 vl. 771. Οὐ φατὶ — ἡμῶν] Pro ἢ φησιν — εἶναι.
 X x x

- Αἰ λῆς, ᾧδῶ νῦν μοι ᾧδῶ θυμῶν ἀλῶν,
 Αἰ μὴ ᾧδῶ χεῖρῶν Ἑλλάνων νόμῳ.
 ΔΙΚ. Ἄμ' ἔστιν ἀνθρώπων γε. ΜΕΓ. Ναὶ τ' Διοκλέα,
 775 Ἐμάγα. σὺ δὲ νῦν ἤμενοι πῖνῶ δοκεῖς;
 Ἡ λῆς ἀκῆσαι φθειρομένης; ΔΙΚ. Νὴ τῶς θεῶς
 Ἐγώ γε. ΜΕΓ. Φῶν δὴ τὴν ταχέως χροῖδῶν.
 Οὐ χροῖδα σιγᾶς, ᾧ κ' ἐκίτ' ἀπολυμένη.
 Πάλιν τῶν ἀποισῶ, καὶ μὰ τ' Ἐρμῶν, οἴχαδι.
 780 ΚΟΡ. Κοῖ, κοῖ.
 ΜΕΓ. Αὐτὰ ᾧδῶ χεῖρῶν. ΔΙΚ. Νῦν γε χεῖρῶν φαίνεται.
 Ἄταρ ἐντραφεῖς γε, κίθῶν ἔστα πέντ' ἑτάδ.
 ΜΕΓ. Σάφ' ἴσθι ποτὴν ματέρ' εἰχεαδίσει.
 ΔΙΚ. Ἄμ' ἔδῃ θυσιμὸς ἔστιν αὐτῆι. ΜΕΓ. Σαμαίν.
 785 Πᾶ δ' ἔχῃ θυσιμὸς ἔστι; ΔΙΚ. Κέρκον οὐκ ἔχῃ.
 ΜΕΓ. Νέα γὰρ ἔστιν, ἀλλὰ δελφικημερία
 Ἐξεῖ μεγάλα τε ἢ παλαιὰ κήρυτθαν.
 Ἄμ' αἰ τράφει λῆς, ἀδῆ τοι χεῖρῶν καλά.
 ΔΙΚ. Ὡς ξυμφεῖς ὁ κίθῶν αὐτῆς πατέρα.
 790 ΜΕΓ. Ὅμοματεια γὰρ ἔστι, κῆκ ταυτῆ πατρός.
 Αἰ δ' ἀν παχυθῆ, κἀναχνοαθῆ γ' ἐν τειχί,
 Κάλλιός ἔστι χεῖρῶν Ἀφροδίτα θυεῖν.
 ΔΙΚ. Ἄμ' ἔχῃ χεῖρῶν τῆ Φροδίτη θυεῖ.
 ΜΕΓ. Οὐ χεῖρῶν; Ἀφροδίτα μόνον γε δαιμόνον,
 795 καὶ γίνεται γὰρ τᾶνδε τᾶν χροῖων τὸ κῆκ
 Ἄδιον, ἀν τ' ὀδελὸν ἐμπεπαρμένον.
 ΔΙΚ. Ἦδη δ' ἀνθὺ τ' μητρὸς ἐοδίοισι ἀν;
 ΜΕΓ. Ναὶ τ' Ποτείδαν ἀν, κἀνθὺ γὰρ τῶ πατρός.
 ΔΙΚ. Τί δ' ἐοδία μάλιστα; ΜΕΓ. Πάνθ' ἀ ἢ δίδως.
 800 Αὐτὸς δ' ἐρώτη. ΔΙΚ. Χοῖγε, χοῖγε. ΚΟΡ. Κοῖ, κοῖ.
 ΔΙΚ. Τρώοις ἀν ἐρεβίνθους; ΚΟΡ. Κοῖ, κοῖ.
 ΔΙΚ. Τί δαὶ Φιδάλεως ἰαχάδας; ΚΟΡ. Κοῖ, κοῖ.
 ΔΙΚ. Τί δαὶ σῦκα τρώοις αὐτὸς ἀν; ΚΟΡ. Κοῖ, κοῖ.
 ΔΙΚ. Ὡς ὄξῦ πρὸς τὰς ἰαχάδας κεκράγατε.

Ἐνεγ-

v. 772. Αἰ λῆς ἀκῆσαι] Facit huius versus mentionem Scholiastes ad Equites v. 788.

Ibid. θυμῶν] Dorice pro θυμῶν, a θυμῶν. Infra, v. 1098. ἄλλας θυμῶν οἴσι παῖ καὶ κρέμματα. Ante legabatur θυμῶν, sed, praecedente Cl. Kusterō, delevisse duas litteras.

v. 778. Οὐ χροῖδα σιγᾶς] Euripides in Hippolyto v. 911. σιγᾶς· σιωπῆς δ' ἔστιν ἔργον ἐν κακοῖς. Taceat; at silentio

nihil opus est in malis.

v. 779. Πάλιν τῶν ἀποισῶ] Pro πάλιν σὺν ἀποισῶ.

Ibid. Οἰκαδῆ] Supra v. 742.

v. 781. Νύγῃ χεῖρῶν φαίνεται] Ex voce demum puellarum, cognoscit eas esse porcas; in Vespiis v. 570. εἰ δ' αὐ τοῖς χροῖδῶν χεῖρῶν θυγατρὸς φωνῆ με πιδῆσθαι.

v. 785. Κέρκον ἐκ ἔχῃ] Nempe, qualem habet Mnesilochus

- Si lubet, depone mecum falem cum thymo tritum,
 Si non est iste χοῖρος Graecorum lingua.
 DIC. Sed est hominis. MEG. Ita, per Dioclem juro,
 775 Et quidem mea; tu vero ipsam cujus esse putas?
 An cupis audire vocem earum? DIC. Ita me Dii ament,
 Cupio. MEG. Tu χοῖρε mitte ocys vocem:
 Non opus est tibi silentio, perditissima.
 Imo per Mercurium, me reportaturum te domum.
 780 FIL. Koi, koi.
 MEG. Haec est χοῖρος porcella. DIC. Nunc sane videtur.
 Sed si nutriatur, cunnus erit quinquennis.
 MEG. Certo scias, matri similis erit.
 DIC. Sed nec sacrificari haec potest. MEG. Quid ita?
 785 Quomodo sacrificari non potest? DIC. Caudam non habet.
 MEG. Juvencula enim est, sed adulta
 Habebit magnam, & crassam, & rubram.
 Sed si alere vis, haec χοῖρος est bona.
 DIC. Quam similis est hujus cunnus alterius cunno.
 790 MEG. Sunt enim ex eadem matre & ex eodem patre.
 Si vero pinguis factus fuerit, & lanugo ei creverit,
 Aptissimus est χοῖρος, qui Veneri sacrificetur.
 DIC. Sed Veneri χοῖρος non solet sacrificari.
 MEG. Annon χοῖρος? imo soli Veneri,
 795 Et fit caro istarum χοίρων
 Suavissima, cum veru figitur.
 DIC. Num comederent sine matre?
 MEG. Imo, ita me Neptunus amet, & sine patre.
 DIC. Quid potissimum comedunt? MEG. Quicquid dederis:
 800 Ipse interroga eas. DIC. Porcelle, porcelle. FIL. Koi, koi.
 DIC. Comederesne ciceres? FIL. Koi, koi.
 DIC. Num etiam caricas? FIL. Koi, koi.
 DIC. Num etiam ficus comederes. FIL. Koi, koi.
 DIC. Quam acute ad caricas clamaftis.

Ferat

flocus in Thesmoph. v. 245. τὴν κέρρον φυλάττω. Et
 Horat. Testes caudamque salacem. Sunt haec spurca.
 v. 787. Ἐξεί] Pro, ἔξει. κέρροθρον· pro κέρροθρον I. c.
 καὶ ἱεροθρον.
 v. 788. Αἱ τράφην λῆς] Pro, εἰ τράφην θήλεις.
 v. 791. Κάραχουαῖδῃ] A verbo χροαῖα· quod est a
 χροῖα· contracte χρεῖς. In Nubibus v. 974. τοῖς αἰδοῖσι

θρίαθ καὶ χρεῖς, ἄσπιτο μίλοισιν, ἐπιήθει.
 v. 796. Ἄν τὸν ἀδελὸν ἐμπιπταμένον] Pro ἀνὰ τὸν δόξαν
 πιπταμένον. Haec allegorice dicuntur; infra v. 1006. pro-
 prie: φῆρε τὰς ἀδελίσκας ἢ ἀναπύειας τὰς κήλας.
 v. 798. Ποταῖδαν] Pro Ποσειδά· τὰ, pro τῶ.
 v. 802. Φιδάλας] Videantur Lexicographi Graeci.
 Praecipue Athenaeus III. p. 75.
 X x x 2

- 805 Ἐνεγκάτω πῆς ἔδδοθεν τῆ ἰαχάδων
 τοῖς χροιδίοισιν. ἀρα τράξον; βαβαί,
 οἷον ροδιάζωσ', ὦ πολυτίμηδ' Ἡράκλεις.
 ποδαπὰ τὰ χροιδί; ὡς τραγασαῖα φαίνε).
 Ἄμ' ἔχ' πᾶσας κατέτραγον τὰς ἰαχάδας.
 810 ΜΕΓ. Ἐγὼ γὰρ αὐτῶν τάνδε μίαν ἀνειλόμαν.
 ΔΙΚ. Νῆ τ' Δί', ἀτείω γε τὸ βοσκήματε.
 Πόσθι πείωμά σοι τὰ χροιδία λέγε.
 ΜΕΓ. Τὸ μ' ἕτερον τῶτων, σοροδῶν τροπαλλίδῃ.
 Τὸ δ' ἄπερον, ἀ λῆς, χροικῃ μόνας ἀλῶν.
 815 ΔΙΚ. Ὀνήσομά σοι. πείωμέν αὐτῆ ΜΕΓ. Ταῦτα δὴ,
 Ἐμ' Ἐμπολαίε, τὰν γυναιχά τὰν ἐμάν
 οὔτω μ' ἀπιδόαζ, τὰν τ' ἐμαυτῆ ματέρεα.

ACTUS TERTII

ΣΥΚΟΦΑΝΤΗΣ, ΜΕΓΑΡΕΥΣ, ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

- ΣΥΚ. Ἄθρωπε, ποδαπὸς; ΜΕΓ. Χοιροπόλας Μεγαλειός.
 ΣΥΚ. Τὰ χροιδία πίνω γ' ἐγὼ Φανῶ ταδί
 820 Πολέμα, ἢ σέ ΜΕΓ. Τῆτ' ἐκεῖν' ἦκῃ πάλιν,
 Ὅθεν ἄρ' ἄρα τῆ κακῶν ἀμῖν ἔφυ.
 ΣΥΚ. Κλάων Μεγαλειῖς. ὄκ' ἀφήσεις τ' σάκον;
 ΜΕΓ. Δικαιόπολι, Δικαιόπολι, Φαντάζομαι.
 ΔΙΚ. Ὑπὸ τῆ; πῆς ὁ φαίνων σ' ἐπιν; Οἱ δ' ἀγορανόμοι
 825 Τῆς συκοφάντας ἐ θυραζ' ἐξείξετε;
 Τῆ μαθῶν φαίνεις ἀνθι θροαλλίδῃ;
 ΣΥΚ. Οὐ γὰρ Φανῶ τῆς πολεμῖς; ΔΙΚ. Κλάων γε σ',
 εἰ μὴ ἕτέρωσε συκοφαντήσεις ἰάν.
 ΜΕΓ. οἷον τὸ κακὸν οἱ ταῖς Ἀθάναις τῆτ' ἐνι.
 830 ΔΙΚ. Θάρρῃ Μεγαλειῖ' ἀλλ' ἦς τὰ χροιδί ἀπέδθ
 Τιμῆς, λαβὲ ταυτὶ τὰ σκόροδα ἢ τῆς ἄλας,

Καί

vf. 807 Ὁ πολυτίμηδ' Ἡράκλεις] In Thefm. vf. 601. ὦ πολυτίμητα θεῶ. Vide paulo ante.
 vf. 808. Τραγασαῖα] Tragasae est nomen urbis; τραγῆν vorare; quia vero bene vorarent porcelli, dicit eos esse ex illa urbe propter similitudinem vocum. Vide Jutra, vf. 853.

vf. 815. Ταῦτα δὴ.] Est mirantis, ut in Avibus vf. 802. ταυτὶ ταυτὶ.

vf. 817. Ἀποδόσει] Ellipsis verbi γένοιτο, inquit Scholiastes. Extrema miseria hominis, qui optime secum putat actum, licet vilissimo pretio vendiderit filias: quin & conjugem & matrem ita cupit vendere.

- 805 Ferat aliquis e domo caricas aliquot
 Porcellis: anne etiam comedent? papae!
 Quanto vorant cum strepitu, ô magne Hercules!
 Cujates sunt isti porcelli? nam Tragasacae & voraces videntur.
 Sed non omnes caricas comederunt.
- 810 MEG. Quia ego unam earum sustuli, hancce.
 DIC. Profecto lepidae pecudes istae sunt.
 Quanti emerim a te hos porcellos? dic.
 MEG. Alterum eorum manipulo alliorum;
 Alterum autem, si volueris, uno choenice falis.
- 815 DIC. Emam abs te, expecta hic. MEG. Haec quidem bene evenerunt,
 Mercuri Praefes mercatorum, da ut uxorem meam
 Sic vendam, meamque ipsius matrem.

SCENA QUARTA.

SYCOPHANTA, MEGARENSIS, DICAEPOLIS.

SYC. Heus tu, cujas es? MEG. Megarensis porculator.

SYC. Porcellos itaque istos ego deferam

- 820 Tanquam hostiles, & te ipsum. MEG. Hoc illud est,

Unde principium malorum nobis est exortum.

SYC. Cum magno malo tuo Megariffabis: nonne dimittes sacco?

MEG. Dicaeopolis, Dicaeopolis, deferor.

DIC. A quo? quis est qui defert? vos vero fori praesides

- 825 Nonne excludetis delatores foras?

Quid tibi evenit, ut hunc sine funalibus deferas & ostendas?

SYC. Annon deferam hostes? DIC. Cum magno malo tuo;

Nisi aliorum vero abeas, ubi artem tuam exerceas.

MEG. Quale hoc Athenis malum inest.

- 830 DIC. Bono animo es Megarice: & quo porcellos vendidisti

Pretio, id accipe, allia inquam ista & salem:

Mul-

vf. 818. ΣΥΚ.] Intervenit Sycophanta. Sumit autem Poëta occasionem perstringendi Athenienses, quia multos patiantur esse in civitate Sycophantas, ut etiam infra vf. 908.

vf. 823. Φαινε δ' αὖ Στυλλίδας] Pro συνοραγγέμαι.

vf. 824. Οἱ δ' ἀγοράγμοι] Male hic in Edd. Aldina,

Juntina, & nupera, praemissum MEG. recte autem Edd. Farrei & Brub. quas hic sequimur.

vf. 826. Τὴ μάδαν;] Vide ad Vespas vf. 251.

Ibid. Φαινε δ' αὖ Στυλλίδας;] Infra vf. 917. Ἐπιτα φαίνε δ' ἄρα διὰ Στυλλίδας; utrobique miscet Anter 16 diversas significationes verbi φαίνω.